

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Το κάστρο ήταν στολισμένο με ροζ μπαλόνια. Οι κορφές των δέντρων ήταν στολισμένες με ροζ μπαλόνια. Ακόμα και το κέρατο του μονόκερου ήταν στολισμένο με ένα ροζ μπαλόνι. Ήταν τα γενέθλια της Πριγκίπισσας Μανόλια. Και η Πριγκίπισσα ήθελε να οργανώσει το τέλειο πάρτι.

Η Πριγκίπισσα Μανόλια τακτοποίησε τον πύργο της. Φόρεσε το αγαπημένο της ροζ φουντωτό φόρεμα. Γυάλισε τα γυάλινα γοβάκια της. Και έφτιαξε λαχταριστά γλυκά για τις φίλες της.

Όταν πια ήταν έτοιμη, κοίταξε έξω από το παράθυρο. Οι καλεσμένες της θα έφταναν σύντομα.

Αλλά ακριβώς εκείνη τη στιγμή άρχισε να χτυπάει το δαχτυλίδι της.

«Ο τερατοσυναγερμός», είπε η Πριγκίπισσα Μανόλια. «Αχ, όχι τώρα!»

Ήταν στ' αλήθεια ώρα για πάρτι, όχι για μάχες με τέρατα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Τα τέρατα της Τερατοχώρας δεν έδιναν δεκάρα για το πάρτι της Πριγκίπισσας Μανόλια. Τα τέρατα ήθελαν μόνο να τρώνε κατσίκες. Κάποιος έπρεπε να τα σταματήσει! Και σίγουρα η καθωσπρέπει και τέλεια Πριγκίπισσα Μανόλια δεν μπορούσε να τα βάλει με τα τέρατα. Αλλά η Πριγκίπισσα με τη Μαύρη Μάσκα μπορούσε!

Η Πριγκίπισσα Μανόλια τρύπωσε στο
ντουλάπι με τις σκούπες.

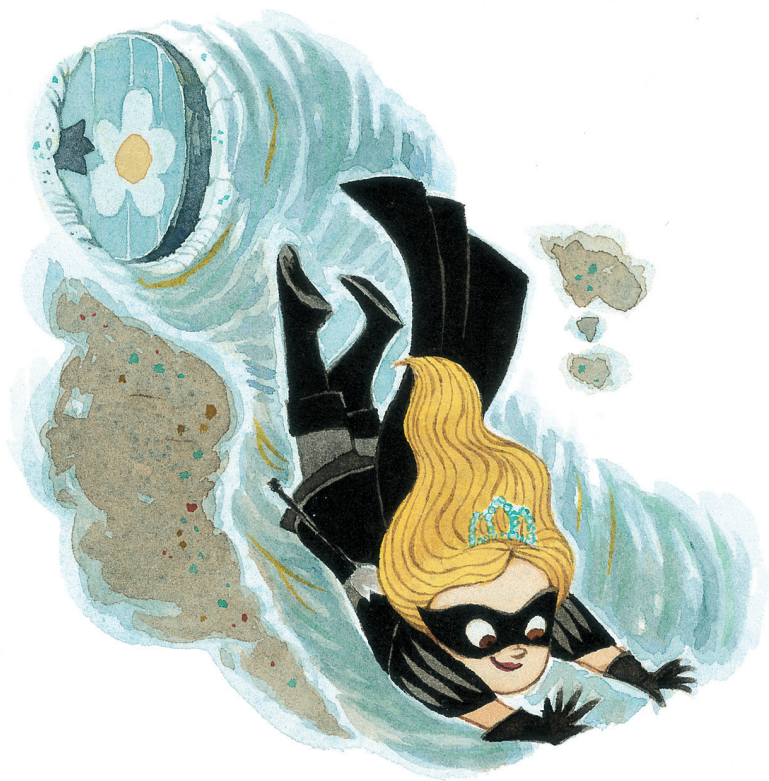
Έβγαλε το φουντωτό φουστάνι και τα
γυάλινα γοβάκια της και φόρεσε τη μαύρη
στολή της και τη μάσκα της.

Δεν ήταν πια η Πριγκίπισσα Μανόλια.
Ήταν η Πριγκίπισσα με τη Μαύρη
Μάσκα.

«Η Πριγκίπισσα με τη Μαύρη Μάσκα επέστρεψε!» είπε θριαμβευτικά.

Κι ύστερα χώθηκε στη μυστική καταπακτή που έβγαζε στους κήπους του κάστρου της.

Τη στιγμή που πηδούσε στο τείχος του κάστρου, είδε δώδεκα καλοντυμένες πριγκίπισσες στη γέφυρα που οδηγούσε στην πύλη. Οι καλεσμένες της είχαν φτάσει!

Ευχήθηκε να μην κοιτάζουν προς το τείχος. Κανείς δεν ήξερε πως η Πριγκίπισσα με τη Μαύρη Μάσκα ήταν στην πραγματικότητα η καθωσπρέπει και τέλεια Πριγκίπισσα Μανόλια.

